

Perfekte prent

van een pseudo-paparazzo

In een editie met als thema licht kan een fotograaf natuurlijk niet ontbreken. Het (Griekse) woord fotografie betekent immers schrijven met licht. We zoomen in op Hans Wijninga. Hij fotografeert collectiestukken van GLK. "Tegenwoordig denken mensen dat een foto met één druk op de knop klaar is, maar dat is niet zo", aldus Wijninga. Hij moet alles uit de trukendoos halen voor een perfecte prent.

Tekst: Karlijn van Onzenoort – Fotografie: Rob Schouten

Van een zilveren lepeltje tot een kolossale kroonluchter, van een miniatuurschilderij tot een negentiende-eeuws poolbiljart – allerlei objecten die de kastelen van GLK in huis hebben, komen voor de lens van Wijninga. "Ik fotografeer uitsluitend op locatie," vertelt hij, "en dat brengt ook gelijk de grootste uitdaging met zich mee. Want hoe breng je een schilderij goed in beeld dat nét in een hoek hangt waar geen licht komt? Of hoe zorg je ervoor dat je zo min mogelijk reflectie hebt in de glasplaat van het schilderij?"

Witte tent

Dat is het moment dat de trukendoos van Wijninga opengaat. Daaruit haalt hij een fotostatief, grote lampen en een scherm met

Er komt veel bij kijken om een collectiestuk te fotograferen

zwart doek. "Daarmee maak ik een opstelling vóór het schilderij. In het zwarte doek zit een gat en daar steek ik mijn camera doorheen. Op die manier zorg ik ervoor dat ikzelf en de ruimte achter mij niet weerspiegeld worden in het glas." Iets soortgelijks haalt Wijninga uit als hij zilver of ander spiegelen materiaal fotografeert. Dan maakt hij van piepschuim en kalkpapier een witte tent, waarmee hij als een pseudo-paparazzo opereert.

Kleurcorrecties

Een ander handigheidje dat Wijninga gebruikt, is een kleurenkaart die hij bij elk schilderij mee-fotografeert. "Het kunstlicht is weliswaar constant, maar krijgt in elke ruimte een andere tint. Bijvoorbeeld door de reflectie van rood behang. Bovendien haalt elke camera, zelfs elke lens, kleur anders binnen. Een kaart met geijkte standaardkleuren helpt me om later bij de bewerking de juiste kleurcorrecties toe te passen." Onmisbaar attribuuft zijn bovendien grijze achtergrondrollen. "Vroeger fotografeerde men nog weleens objecten tegen een rode of donkerblauwe achtergrond," weet Wijninga, "maar tegenwoordig is dat not done."

Knip- en plakwerk

Op locatie doet hij het halve werk, de andere helft gebeurt achter de computer. "Daar leg ik de foto's die ik met verschillende belichting maakte, als het ware op elkaar. Op die manier haal ik de lichtvlekken eruit. Ook poets ik schaduwen weg." En soms verricht hij wat knip- en plakwerk, zoals bij de foto van de lamp boven het poolbiljart van kasteel Rosendael. Een lastig geval, volgens Wijninga. "De verticale stang is meer dan drie meter

lang, dus die kreeg ik onmogelijk zonder vervorming op één foto. Daarom heb ik drie foto's vanuit verschillende hoeken gemaakt en aan elkaar geplakt."

Eerbied voor ambacht

Het mooiste van zijn opdracht vindt Wijninga dat hij met zijn neus boven op ambachtelijk werk zit. "Ik hou enorm van origineel handwerk, en de objecten die ik fotografeer, zijn stuk voor stuk met mensenhanden gemaakt. Dat geeft het fotograferen ervan een extra dimensie. Bij deze arbeidsintensieve objecten ben ik heel gedreven om die goed vast te leggen. Uit eerbied voor het ambachtswerk."

Digitale presentatie van de collectie
Wijninga fotografeert de diverse objecten van GLK niet zomaar. "We willen al onze collectieonderdelen digitaal toegankelijk maken", vertelt GLK-conservator Jorien Jas. "Dat betekent dat we geselecteerde objecten op een foto digitaal vastleggen en voorzien van een beschrijving. Die collectiestukken gaan we presenteren we op internet. Op dit moment zijn al zestig objecten van kasteel Rosendael online te bekijken via computer of tablet."

Objecten Rosendael:

www.glk.nl/rosendael ('bekijk een deel van de collectie online') of www.collectiegelderland.nl
Alleen portretten: www.rkd.nl